

Bygherre og bortafforderede Arbeidet i mindre forskjellige Entrepriser til forskjellige Mestere, da man saa ingen Sikkerhed havde for, at den i Loven fastsatte Sum ikke vilde blive overstreden, og han foretog, at forinden Folkethinget kunde give sit Samtykke til, at Theaterbygningen maatte paa-begyndes, skulde der tilveiebringes en solid Entrepriser, som vilde paatage sig at opføre Bygningen for den i Loven bestemte Sum. Det Forslag, hvormed man vilde forhindre Paabegyndelsen af Theaterbygningen, blev vedtaget her i Thinget med 50 Stemmer mod 42, og dermed var da Theaterbygningen foreløbig standset. Ministeren havde da kun Balget imellem enten at søge at tilfredsstille de Fordringer, som bleve gjorte her, eller paa ubestemt Tid at udsætte Paabegyndelsen af Theatrets Opførelse. Det lykkedes ham inden Finantslovens tredie Behandling at tilveiebringe saadanne Garantier for Theatrets Opførelse for den loobestemte Pris, at Folkethinget i sin Helhed fandt sig fuldstændig tilfredsfuldt derved. Ministeren stillede Forslag om igjen at nedsætte Kontoen: Renter med det Samme, som den var bleven forhøjet ved anden Behandling, og Forslaget blev tiltraadt af hele Udvalget, og om dette Forslag udtalte det ærede Medlem for Veile Amis 2den Valgkreds sig saaledes, som jeg nu med den ærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse: „Mindretallet formener, at, saaledes som dette Spørgsmaal laa belyst ved anden Behandling, var der slet ikke nogen Garantier for, at Ministeren er istand til at opføre en Bygning efter den præmiereede Tegning for det ved Loven fastsatte Beløb, og at man, indtil der havdes en antagelig Sikkerhed for, at dette vilde ske, maatte negte Ministeren nogen Anerkjendelse af, at han maatte benytte Loven indtil da. Denne Betragtning gif Folkethinget ind paa, og vi indsatte dels Sørø Akademies Kapitalformue og dels forhøiede Renter som Vidnesbyrd om, at der efter Loven ikke maatte udlaanes af Sørø Akademies Midler til Theatret, saalænge ikke dette Spørgsmaal laa klart for Bevillingsmyndigheden. Siden den Tid er der, som det vil ses af Bilaget, fremkommet en Oversigt over, hvad der er gjort da og senere af den meget ærede Minister. Jeg skal nu henvise til Slutningen af denne Oversigt, og det har da staaet for Mindretallet saaledes, at, idet man nu har kunnet sikre sig Arbeidets Udførelse ved at overdrage det til en enkelt paalidelig Mand, der stiller en Garantier af 10 pCt. af Beløbet, saaledes at Arkitekterne staa i den Stilling, at de snarere

have Interesse i at faae saa Meget sam mulig ud for de Penge, som Entrepriserne faae, end omvendt, altsaa i en helt anden Stilling, end om de selv stode som Bygmestre, og der da dernæst bliver tilovers et lille Beløb til aldeles usforudsete Udgifter, saa har Mindretallet ment, at vi efter Omstændighederne og efter den korte Tid efter anden Behandling ikke have nogen rimelig Grund til at negte den meget ærede Minister Benyttelsen af Loven, saaledes som Rigsdagen har vedtaget den. Derfor har Mindretallet troet at opnaa sin Hensigt ved at faae Forslaget vedtaget ved anden Behandling, og har derfor troet at kunne, som Sagen nu ligger for, tiltræde den meget ærede Ministers Forslag i den Forventning, at det vil lykkes Ministeren at opfylde, hvad der er nødvendigt, for at ikke dette Foretagende kræver større Beløb end det, der er angivet i vedkommende Lov.“ Saaledes udtalte det ærede Medlem sig den Gang, og derefter vedtog Folkethinget med 76 Stemmer det af Ministeren stillede Forslag, hvorved den ved anden Behandling vedtagne Forhøielse af Kontoen: Renter igjen udstøntes. Altsaa mener jeg, at Folkethinget har selv godkjendt den præmiereede Tegning, har selv sat sit Stempel paa, at nu maatte der begyndes efter den foreliggende Plan. Det er derfor ikke, saaledes som udtalt af det ærede Medlem for Veile Amis 3die Valgkreds, Ministeren alene, der har skjønnet over, hvorvidt Bygningen maatte kunne opføres for den loobestemte Pris, men det er ogsaa Folkethinget selv i sin Helhed, som har skjønnet derover og har været af samme Mening som Ministeren, at nu var der saadanne Betingelser tilstede, at man kunde paa-begynde Theatrets Opførelse med en rimelig Udsigt til at kunne faae det opført for den loobestemte Pris. Jeg tror saaledes, at det deraf er klart, at Folkethinget er ikke blot lige saa Meget som Ministeren skyldig i, at Arbeidet blev paa-begyndt paa den Maade, som det blev, men ogsaa som Følge deraf maa have sin Andel i Ansvar for, at det senere ikke har kunnet udføres for det Beløb, som man oprindeligt havde tænkt sig.

Berg: Jeg er den høitæreede Formand meget taknemlig, fordi han har givet den ærede sidste Taler Leilighed til ved Oplæsning af Rigsdagsstændens at godtgjøre, at vi fra Begyndelsen af have høvdet, at den Sum, som Loven nævnte, ikke maatte blive overstreden. (Stemmer: Hør!) Jeg erkjender, at jeg i dette Dieblit som Ord-fører for et Forslag, der gaar ud paa at henvise